

“A l’arribada de la democràcia ningú no es presentava per a alcalde, així que els homes de seny del poble, reunits a l’ajuntament, van buscar una sèrie de persones que poguessin representar aquell paper. En l’última reunió que es va celebrar jo era de viatge i com que no vaig tenir opció de negar-m’hi, em van escollir per encapçalar l’equip de govern d’aquella primera legislatura. Des d’aleshores han passat divuit anys i segueixo amb la mateixa il·lusió al capdavant de l’Ajuntament”. Així és com en Joan Soler, de 64 anys, casat i amb tres fills, va convertir-se en l’alcalde de Montesquiu, un poble que actualment té 859 habitants.

A la vall del Ter, al límit entre les comarques d’Osona i el Ripollès, hi ha el municipi de Montesquiu. Un dels més petits de tota la comarca, amb només 4,8 km, però és també un dels que té major densitat demogràfica, amb 218 habitants per quilòmetre quadrat.

La industrialització, a partir del segle XIX, facilitada per la seva situació a banda i banda del Ter, va donar un gran impuls a la població. Fàbriques tèxtils, metal·lúrgia i fusteria van ser els sectors que millor es van desenvolupar al terme. **“A més de la situació natural, amb el Ter vorejant tot el poble, tenim una bona infraestructura viària. Montesquiu està comunicat per carretera a través de la N-152 i per ferrocarril amb la línia Barcelona-Puigcerdà (estació Sant Quirze de Besora-Montesquiu). A mig camí entre Barcelona i Puigcerdà, el nostre poble és un punt de parada pels que fan turisme, que van al camp a l’estiu i busquen la neu a l’hivern”.**

El nom del poble de Montesquiu ha estat estretament vinculat al seu principal monument, el castell que juntament amb el seu parc comarcal, és un dels atractius turístics més rellevants de la zona. La primera notícia data del 1285 i ja des dels seus orígens la casa forta de Montesquiu va ser concebuda com a residència dels senyors del terme de Besora. Al segle XIX, el casal va passar a mans no nobiliàries i el 1976, per manament exprés del darrer propietari, Emili Juncadella, el Castell i la finca van passar a mans de la Diputació de Barcelona, que la va declarar parc comarcal. Amb aquesta cessió la Diputació de Barcelona es va convertir en propietària del 93% de la superfície del municipi **“Ja amb l’arribada de la democràcia teníem una gran relació amb l’aleshores president Tarradellas i la franquesa i la bona entesa s’ha mantingut fins avui. Mai no hem tingut**

problemes per aconseguir ajudes de la Diputació, o gairebé mai. Sempre hi ha hagut un tracte directe i cordial amb aquesta institució i amb tots els seus presidents”.

Així, quan va arribar a l’Ajuntament, en Joan Soler es va posar mans a l’obra perquè **“hi havia molta feina a fer. Es van pavimentar i arranjar els carrers, es van obrir nous vials que permetien el creixement del poble, es va construir un mur de protecció contra les avingudes del Ter, més endavant es va construir un nou ajuntament i un pont sobre el riu que permetia l’accés amb vehicle al parc comarcal. I ja als últims anys s’han construït les noves escoles, s’ha adecentat i ajardinat una zona d’esplai al costat del Ter i s’han construït les piscines municipals”.** Per més endavant queda **“la coberta de la pèrgola existent, la reforma del dispensari i la construcció d’una residència d’avis”.**

Entre deu o dotze entitats mouen les inquietuds culturals i esportives de Montesquiu. Destaca la celebració de la Quinzena d’Art Castell de Montesquiu (QUAM), que enguany arriba a la seva 19a edició; en aquesta quinzena hi participaran joves artistes d’arreu d’Espanya assessorats per professors de diferents llocs del món.

Una festa molt assenyalada és la de la Flama del Canigó, que des de l’any 1972, encén any rere any la foguera de Sant Joan. I també per Sant Joan i des de fa divuit anys se celebra l’homenatge a la vellesa, una festa molt entranyable ja que més del 40% dels habitants del municipi són gent gran.

També és molt coneguda la cursa popular Castell de Montesquiu, que enguany celebrarà la novena edició. Aquesta prova de cros es fa dins del marc del parc comarcal del Castell i aplega aproximadament 600 corredors de les diferents categories, cada any. **“Es increïble perquè pràcticament vénen tants participants com habitants té el poble. Es tracta d’una cita molt especial i que, juntament amb el concurs de colles sardanistes que va començar el mateix any que la cursa, fa que el nostre poble es conegui arreu”.** A més d’aquestes activitats se celebra la festa major el dia vuit de desembre i un certamen literari per Sant Joan, englobat dins el marc de la festa major d’estiu. **“Tenim un poble molt bonic que ens agrada conservar tal com és i no costa gens perquè som com una gran família tot i que hi ha gent de tot arreu”.**

Joan Soler Busquets - Montesquiú - 860 hab. (Osona)